

Український державний університет імені Михайла Драгоманова
Педагогічний факультет

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ (СИЛАБУС)

«ІНДИВІДУАЛЬНИЙ СУПРОВІД ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ФАХІВЦЯ
(ТЮТОРИНГ)»

V-й семестр, 2024-2025 н.р.

Галузь знань
01 Освіта/Педагогіка
Спеціальність
015 Професійна освіта
Освітньо-науковий
ступінь
доктор філософії

Назва кафедри
та викладач /
викладачі

Кафедра педагогіки

Викладач: Дем'яненко Н.М. - доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри педагогіки педагогічного факультету

Інформація про викладача на сайті факультету: <https://pf.edu.edu.ua/fakultet/struktura/kafedry/kafedra-pedahohiky-pf-npu/pro-kafedru-ped>

Лінк у Google Scholar: <https://scholar.google.com.ua/citations?user=ZTFYVsoAAAAJ&hl=uk>

E-mail: n.m.demianenko@npu.edu.ua

I. Основна
мета/цілі навчання

Метою є підготовка РНд-студентів до впровадження універсальної тьюторської технології в закладах освіти на основі обґрунтування концепції і технології тьюторингу як індивідуального супроводу професійного розвитку особистості. Основні завдання: визначення специфіки тьюторингу як професійної технології індивідуального супроводу у відкритому освітньо-науковому просторі; обґрунтування науково-теоретичних та технологічних засад тьюторства в контексті інтернаціоналізації освіти; засвоєння і творчий розвиток структурних компонентів тьюторської технології; формування знань і вмінь з упровадження тьюторських освітніх програм, набуття тьюторської компетентності; виявлення механізмів взаємодії «тьютор-тьюторант»; опанування методики індивідуального освітнього супроводу у системі неперервної професійної освіти.

II. Місце
навчальної
дисципліни в
освітній програмі

Навчальна дисципліна вибіркова

III. Обсяг навчальної дисципліни	<i>Кількість кредитів</i>	<i>3 кредити</i>
	<i>Загальна кількість годин</i>	<i>90</i>
	<i>Лекційні заняття</i>	<i>20</i>
	<i>Семінарські/практичні заняття</i>	<i>20</i>
	<i>Самостійна робота</i>	<i>50</i>

IV. Зміст навчальної дисципліни

Модуль I. Науково-теоретичні засади тьюторингу.

Тема 1.1. Обґрунтування поняття, концепції та історичний розвиток тьюторства.

Тьюторство - міжнародна форма та інтегрована технологія організації освітньої діяльності, індивідуальний супровід професійного зростання фахівця. Обґрунтування поняття і концепції тьюторства. Наукові підходи до визначення поняття «тьюторинг». Індивідуалізація освіти, її особистісна спрямованість. Індивідуально-соціалізуючий характер тьюторства. Тьюторинг як напрям у теорії і практиці підготовки професійних кадрів, система індивідуальної професійної підтримки, складник кредитно-модульної системи освіти.

Створення індивідуальних умов для входження кожного суб'єкта в процес навчання (управління власною освітньою траєкторією). Супровід процесу освоєння майбутньої професійної діяльності. Індивідуальна освітня програма.

Історичний аналіз еволюції тьюторства у досвіді вищої школи Європи. Передумови реалізації тьюторингу в українських закладах освіти. Загальні функції тьюторства: 1) організаційне керівництво навчально-пізнавальною діяльністю тьютора; 2) визначення його можливостей та інтересів; 3) обґрунтування рейтингу успішності в навчанні; 4) надання допомоги в організації навчально-методичного супроводу з певного освітнього напрямку; 5) особистісне становлення, виховання, формування способу життя, визначення перспектив; 6) забезпечення обміну додатковою інформацією між тьютором і тьюторантом.

Тема 1.2. Теоретичні підходи до проблеми тьюторського супроводу у неперервній освіті.

Наукові підходи до проблеми тьюторства: 1) компенсаторний; 2) пов'язаний із «дегуманізацією освіти», 3) об'єднання загальних та індивідуальних форм і видів викладацької діяльності.

Базові засади впровадження тьюторської технології у практику українських закладів освіти. Професійна суб'єктність особистості. Самоздійснення в професії завдяки власному ресурсу. Домінування індивідуально-гуманістичної парадигми виховання, єдності особистісного і соціально-професійного факторів, творчого переосмислення власного досвіду. Педагогічні системи стимулювання особистісно орієнтованої взаємодії, саморозвитку студента, забезпечення безперервного творчого взаємозростання викладача і студента. Організація педагогічно доцільної суб'єкт-суб'єктної взаємодії на рівні співробітництва і співтворчості. Тьюторинг і формування професійної компетентності особистості.

Цілеспрямована, впорядкована й керована система ідей і принципів, планів і програм, підручників і посібників, технологій та інших методичних матеріалів, а також певних організаційно-педагогічних умов і засобів, об'єднаних єдиною концепцією та спрямованих на індивідуально-творчий розвиток особистості студента і викладача на культурологічних засадах.

Тема 1.3. Перспективні напрями розвитку освітнього тьюторингу.

Тьюторинг у формальній, неформальній та інформальній освіті, в контексті концепції ціложиттєвої освіти особистості. Утвердження тьюторингу як офіційної професії. Проблеми уведення назви посади «тьютор» до Національного класифікатора професій України. Розширення функцій тьюторингу в контексті освіти впродовж життя – від педагогічних до андрагогічних і герогогічних (від дошкільної освіти до освіти людей третього віку). Індивідуальні замовлення тьюторських послуг в умовах

дистанційного, автономного навчання. Інтегрованість професії тьютора (консалтингові, фасилітативні, коучингові, медіаційні, модераторські функції). Перспективність індивідуального педагогічного супроводу професійного зростання фахівця.

Розроблення системи інтегрованих тьюторських завдань, рейтинговий метод контролю, розвиток колегіальних відносин тьюторів і тьюторантів, розробка завдань, які передбачають нестандартні рішення, заміну більшої частини сталих форм практичних і лабораторних занять тьюторськими в напрямі індивідуалізації освітнього простору ЗВО.

Модуль II. Технологічні основи тьюторства.

Тема 2.1. Методичні засади тьюторингу в контексті інтернаціоналізації освіти.

Міжнародні форми організації освітньої діяльності, інтернаціоналізація засобів формування особистості фахівця. Технологія тьюторства і діяльність тьютора - універсальна міжнародна форма організації навчальної діяльності у закладі освіти. Структурні компоненти тьюторської технології.

Тьюторинг у сприянні гуманізації освітнього процесу, самовихованню студента і самовдосконаленню тьютора. Науково-методична складова концепції тьюторингу (індивідуально-соціалізуюче спрямування, трансформаційні процеси, суб'єкт-суб'єктні, морально-естетичні відносини, оптимістична бально-словесна оцінка).

Технологія тьюторства як складник кредитно-модульної системи навчання. Розвиток мотивації й інтересу до професії, активізація самоформування майбутнього фахівця, підвищення якості знань, піднесення освітнього рейтингу.

Особистісний підхід щодо педагогічного супроводу освітньої і самоосвітньої діяльності людини. Трансформація зовнішньої оцінки у внутрішню критичну самооцінку. Неперервний самоосвітній і самовиховний процес. Стимулювання навчальних досягнень та кінцевого результату освіти. Формування поетапних успіхів у оволодінні професією. Гуманність педагогічної культури тьютора і тьюторанта.

Реалізація принципів суб'єктності, індивідуального підходу, єдності теорії, практики і наукових досліджень, елективності, креативності, особистісно орієнтованої освітньої діяльності, суб'єкт-суб'єктної взаємодії. Спрямування тьюторингу на подальшу самоосвіту і професійний саморозвиток особистості.

Тема 2.2. Структурно-технологічні компоненти тьюторської діяльності.

Структура тьюторської технології (соціально-особистісний навчальний складник, особистісно-соціальний складник з акцентом на індивідуальному, моральний складник). Поєднання у діяльності тьютора навчання, виховання і формування способу життя тьюторанта. Програма особистісного розвитку. Індивідуальна освітня траєкторія. Індивідуальна тьюторська програма. Індивідуальний освітній маршрут.

Тьюторство у визначенні інтересів, труднощів, запитів студентів, надання інформаційної підтримки в підборі наукових джерел, консультативна допомога у виконанні всіх видів індивідуальної самостійної роботи, створення умов для рефлексивної оцінки процесу і результатів самостійної навчальної діяльності. Моделювання тьюторського заняття, консультування студентів, актуалізація опорних знань. Упровадження тьюторингу у науково-методичне забезпечення освітніх курсів. Особливості використання тьюторських завдань на лекціях, семінарських і практичних заняттях.

Тьюторська технологія. Індивідуальні, групові освітні тьюторіали. Тьюторські заняття як метод індивідуально-групової (мікрогрупи) роботи. Групова самоперевірка з наступним консультуванням (корекцією) тьютором. Варіативні моделі тьюторських занять. Рівні самостійної діяльності: репродуктивний (тренувальний), реконструктивний і творчий (пошуковий). Мотивованість, постановка пізнавальних завдань, алгоритм, підбір методів, обсягу роботи, встановлення термінів, видів консультативної допомоги (настановні, тематичні, проблемні консультації), критеріїв оцінки, видів і форм контролю,

визначення форм звітності тьютора і тьюторанта.

Тема 2.3. Суб'єкт-суб'єктні партнерські відносини тьютор-тьюторант – умова конструювання тьюторської технології.

Суб'єкт-суб'єктна особистісно-гуманістична парадигма освіти як об'єктивне явище суспільного розвитку, складова сучасного культурологічного процесу. Особистісно-сміслова й особистісно-соціальна система формування фахівців. Партнерські суб'єкт-суб'єктні відносини в освіті - прогресивна світова тенденція. Педагогічно доцільні суб'єкт-суб'єктні відносини - сутність, умова і форма сучасного особистісно-соціального розвитку, його результат і критерій. Міжособистісна взаємодія в освітньому процесі. Забезпечення перцептивного, когнітивного й емоційного відображення тьютором та тьюторантом один одного. Усвідомлення неспівпадіння «Я-реального» і «Я-ідеального». Формування педагогічно доцільних відносин під керівництвом тьютора, їх спрямованість на досягнення мети освіти. Відповідальність тьютора за успіхи тьюторантів та формування їхніх особистісних цінностей.

Тьютор як посередник між пропозицією ринку і запитом того, хто навчається. Гуманізм у контексті тьюторства - елемент нового педагогічного мислення, що характеризується зміною поглядів на студента і освітній процес. Студент - суб'єкт взаємодії, на формування творчої індивідуальності якого вона спрямована. Вибір і використання активних форм і методів стимулювання самодіяльності й творчості, забезпечення регулювання процесу взаємодії засобами пізнання і самопізнання, організації та самоорганізації, контролю і самоконтролю. Рівні взаємодії (співпідпорядкування співробітництво, співтворчість). Внутрішній і зовнішній конструкти відносин як педагогічної категорії. Сплікування і діяльність. Формування фахівця як особистісно-соціальний процес.

Тема 2.4. Модульно-рейтингове, бально-словесне оцінювання тьюторських завдань.

Гуманно спрямована оцінка в балах. Трансформація зовнішньої оцінки у внутрішню критичну самооцінку. Стимулювання кінцевого результату навчання. Формування інтересу, прагнення успіхів у оволодінні професією. Система стимулювання, навчальних досягнень. Постійна об'єктивна оцінка частин виконаного завдання. Суб'єкт-суб'єктна взаємодія на лекції, семінарських, практичних заняттях, у позааудиторний час. Реалізація принципів суб'єктності, індивідуального підходу, особистісно орієнтованої освітньої діяльності, елективності, креативності.

Спрямування бальної оцінки тьюторського завдання на подальшу самоосвіту і професійний саморозвиток майбутнього фахівця. Процес оцінювання виконаного тьюторського завдання: професійна спрямованість знань; наявність теоретичних знань, умінь ними оперувати; володіння професійними вміннями, навичками, компетентностями; самостійність їх формування і мобільність у використанні; оптимізм у роботі, любов до професії; уміння аналізувати педагогічні ситуації; наявність критичного мислення, об'єктивної самооцінки; прагнення до постійного оновлення і поповнення знань. Поєднання бальної і словесної оцінки (письмової чи усної) як основа особистісно орієнтованого навчання, акцентація уваги на перспективних можливостях студента як суб'єкта неперервної освіти й самоосвітньої діяльності, корегування ним власного рівня навчальних зусиль, формування індивідуального стилю мислення й діяльності, прискорення особистісного і професійного саморозвитку.

Модуль III. Методичний інструментарій тьюторської діяльності.

Тема 3.1. Основні види й типи тьюторських програм і завдань.

Індивідуальні, групові (мікрогрупи) тьюторіали. Індивідуальні тьюторські програми розвитку і саморозвитку особистості. Рівні й етапність виконання тьюторських програм на основі сукупності індивідуально орієнтованих завдань. Види і типи тьюторських завдань: аналіз педагогічних ситуацій; психічних процесів; використання діалогових та полілогових методик;

написання педагогічних есе; застосування елементів професійного тренінгу; виконання проєктних завдань; вивчення пропозицій дистанційних освітніх послуг; тлумачення висновків, узагальнень (за науково-педагогічними працями); складання планів повідомлень, статей; підбір і використання довідкової літератури; розроблення таблиць і схем освітніх явищ і процесів; обґрунтування науково-практичних моделей і проєктів діяльності; використання дебатних методик із розвитку критичного мислення; проведення диспутів, конкурсів, конференцій, круглих столів; визначення можливостей, інтересів і нахилів студентів за їхніми почуттями, діяльністю та висловлюваннями; складання підсумкових схем, таблиць, діаграм з окремого модуля; вивчення наперед окремих питань за додатковою літературою; підготовка запитань до тьютора; складання тез, анотацій, рецензій; використання відкритих квазіпрофесійних технологій; моделювання контекстних ситуацій; вербальне ілюстрування педагогічних категорій, явищ і процесів; використання у виробничо-педагогічній практиці методичних рекомендацій тьютора; застосування методик індивідуального та групового інтелектуального штурму; використання Smart-технологій, технологій ШІ - віртуальної, доповненої реальності в аналізуванні педагогічних явищ, процесів і фактів; проведення педагогічних експериментів, вивчення передового досвіду та авторських педагогічних технологій, уживаних в реальному освітньому процесі; виявлення, встановлення зв'язків і залежностей педагогічних категорій, компонентів освітнього, освітньо-наукового процесу тощо). Складання програм власного особистісного самовдосконалення і професійного самотворення; розроблення методичного портфеля майбутнього викладача; проєктування професійних перспектив, визначення шляхів їх реалізації.

Тема 3.2. Методичне забезпечення функцій тьютора.

Компенсаторно-моделювальна функція тьютора. Складання індивідуально орієнтованих освітніх графіків. Місце індивідуальних тьюторських завдань у розкладі занять. Організація тьюторських занять в аудиторний і позааудиторний час.

Конструювання і хід тьюторського заняття (постановка проблеми, коментування авторського допоміжного матеріалу, формулювання завдань і запитань, рекомендованих до вибору). Індивідуальне консультування. Проблема підвищення рівня знань, формування компетентностей. Сприйняття тьюторанта як рівноправного партнера взаємодії. Суб'єкт-суб'єктна навчальна співбесіда двох рівноправних партнерів - тьютора і тьюторанта. Сприяння розвитку самостійної індивідуальної роботи, самовихованню тьюторанта і самовдосконаленню викладача-тьютора. Педагогічний супровід тьюторської індивідуальної роботи. Упровадження тьютором інноваційних освітніх практик. Феномен тьюторіалу (самопереконавання, самонагадування, самопереключення, самозаохочення, самооцінка).

Тема 3.3. Тьюторська методика організації індивідуальної самостійної роботи.

Самостійна робота як одна з форм освітнього процесу, основний засіб оволодіння навчальним матеріалом. Спрямування самостійної роботи на формування самодостатності, здатності приймати конструктивні рішення, брати на себе відповідальність, знаходити професійно доцільний вихід із педагогічних ситуацій.

Критерії ефективності індивідуальної самостійної роботи майбутніх викладачів. Поетапний характер самостійної роботи, її залежність від вольових зусиль, інтересу, можливостей, самоактивності тьюторанта. Сутнісні характеристики самостійної роботи: динамічність, суперечність, залежність від прагнення професійного самовиховання; багатофакторність стихійних і організованих умов та впливів, індивідуальність завдань; координування їх тьютором; суб'єкт-суб'єктна взаємодія тьютора і тьюторанта

Загальні підходи до організації самостійної роботи студентів на основі тьюторської технології. Значення і обсяги самостійної роботи. Креативна складова самостійної роботи. Рівні виконання завдань - репродуктивний, творчий,

дослідницький. Забезпечення безперервного руху тьютора у виконанні самостійних завдань. Роль тьютора у подоланні індивідуальних труднощів, організації комп'ютерної підтримки самостійної роботи (оперативна порада, автоматизований облік професійних досягнень), розробленні індивідуального проекту, індивідуальної програми самоосвіти.

Тьюторство як реалізація потенціалу індивідуалізації, свідомого ставлення студента до власного життя, свого майбутнього, професійної перспективи. Безпосередні функції тьютора в організації самостійної роботи тьюторанта: переконання в необхідності самоосвіти і самовиховання; критичний аналіз професійних досягнень; складання плану професійного самовдосконалення; досягнення усвідомлення необхідності індивідуальної самостійної роботи; допомога у професійному самодіагностуванні; виборі об'єкта вивчення; постановці мети і завдань роботи; корекція самостійної роботи студента; мотивування певного виду діяльності; регулювання роботи; консультування і взаємоконсультування тьютор-тьюторант; постановка довгострокових і найближчих завдань; самоменеджмент самостійної роботи.

Тема 3.4. Механізми взаємодії «тьютор-тьюторант». Якість тьюторингу.

Практико орієнтовані підходи у взаємодії «тьютор-тьюторант»: а) проектування діяльності тьюторанта у доконсультативний період та спроби самостійного вирішення проблем; б) проектування і реалізація тьюторіалів після вивчення теми за методичного супроводу тьютора.

Вибірковість модулів і завдань. Індивідуальні й мікрогрупові методичні рекомендації і консультації тьютора з питань вивчення взірцевого авторського досвіду й інноваційних освітніх технологій, організації експериментальної роботи, використання методичних порад у процесі педагогічної практики, проектної діяльності тощо.

Репродуктивний, пошуковий, дослідницький рівні виконання роботи. Партнерська співбесіда зі студентом. Залежність кількості балів від бально-словесної оцінки і самооцінки у процесі суб'єкт-суб'єктної взаємодії. Тести для самоконтролю і контролю знань, діагностичні тести для визначення напряму самостійної роботи тьюторанта.

Організація тьютором діяльності «в ресурсно-цільовому полі». Тьюторська допомога у виявленні процесу діяльності й розуміння студентом результатів свого «руху» до мети. Передбачувані дії тьюторанта у тьюторській взаємодії: удосконалення здатності до навчання і особистісного самотворення; аналіз власних досягнень; формування здатності визначати ближню, середню і дальню перспективи, планувати діяльність для їх досягнення; виконання особистісних планів і проектів за тьюторської підтримки. Побудова руху студента до успіху як завдання тьютора. Стимулювання тьютором вибору студентом видів і форм роботи при виконанні індивідуальних завдань, прагнення змінювати засоби залежно від педагогічної ситуації, допомога у розумінні корисності виконаної роботи для освоєння майбутньої професії.

Якість тьюторської організації та управління освітнім процесом. Урахування потреб, інтересів, мотивів студентів. Критерії ефективності самостійної роботи. Об'єктивна оцінка діяльності тьютора.

V. Результати навчання

ПРН5. Знаходити, обробляти та аналізувати Інформацію щодо проблем професійної (професійно-технічної), фахової передвищої освіти, а також підготовки відповідних педагогічних кадрів для неї з різних джерел на основі сучасних технологій її пошуку.

ПРН6. Інтегрувати передові концептуальні та методологічні підходи з науково-дидактичних, виховних, адаптивних та інших основ професійної (професійно-технічної), фахової передвищої освіти, а також – підготовки відповідних педагогічних кадрів для неї.

ПРН7. Розробляти інноваційні методи і практики викладання конкретних навчальних дисциплін, посібники, підручники у сфері професійної (професійно-технічної), фахової передвищої освіти, а також – підготовки відповідних педагогічних кадрів для неї

на основі системного наукового світогляду з використанням інноваційних педагогічних технологій.

ПРН8. Організувати та здійснювати освітній процес у закладах професійної (професійно-технічної) та фахової передвищої освіти на сучасних наукових засадах та прогнозувати результати впливу власного дослідження на покращення його якості.

VI. Порядок та критерії оцінювання

Форми і методи поточного контролю

<i>Поточний контроль</i>	оцінювання на семінарських заняттях (групових тьюторіалах), виконання індивідуальних завдань, індивідуальних тьюторіалів, тестування
<i>Підсумковий контроль</i>	<i>Залік у V семестрі</i>

Навчальна дисципліна «Індивідуальний супровід професійного розвитку фахівця (тьюторинг)» оцінюється за модульно-рейтинговою системою.

Методи усного контролю: індивідуальне опитування (індивідуальний тьюторіал), фронтальне опитування (груповий тьюторіал); *методи письмового контролю:* поточне письмове тестування; *методи комп'ютерного контролю:* комп'ютерне тестування; *методи самоконтролю:* уміння самостійно оцінювати свої знання, самоаналіз.

Форма підсумкового контролю успішності навчання – *залік*. Залік виставляється на основі поточної успішності й оцінюється максимально у 100 балів.

Критерії оцінювання

Під час усних відповідей:

- повнота розкриття питання; • логіка викладення, культура мовлення; • впевненість, емоційність та аргументованість; • використання основної та додаткової літератури (підручників, навчальних посібників, фахової періодики, інших періодичних видань тощо); • аналітичний виклад, вміння систематизувати, порівнювати інформацію, робити висновки, узагальнення.

Під час виконання письмових завдань:

- повнота розкриття питання; • цілісність, системність, логіка викладу, вміння формулювати висновки; • акуратність оформлення письмової роботи; • підготовка і оформлення матеріалу за допомогою комп'ютерної техніки (комп'ютерних технологій).

Рівень відповідності критеріям:

«Творчий рівень» (90-100 балів). Знання здобувача вищої освіти є ґрунтовними і системними; він володіє вміннями їх практичного творчого застосування, його навчальна діяльність має дослідницький характер, характеризується здатністю самостійно оцінювати професійно орієнтовані ситуації, виявляти і відстоювати особисту позицію.

«Високий рівень» (80-89 балів). Здобувач виконав програму навчальної дисципліни «Індивідуальний супровід професійного розвитку фахівця (тьюторинг)» у повному обсязі, володіє навчальним матеріалом у межах програми, виконав завдання з кожного модуля, проте у відповідях припускається певних неточностей.

«Достатній рівень» (70-79 балів). Здобувач виконав програму в повному обсязі, але не досить упевнено володіє навчальним матеріалом, здатний його аналізувати, але сформульовані ним висновки потребують більшої ґрунтовності.

«Задовільний рівень» (65 – 69 балів). Здобувач загалом виконав програму, але більшість тем засвоїв поверхово, допускається помилок (неточностей) у відповідях на питання, водночас має потенційні можливості (резерви) для їх засвоєння під керівництвом викладача.

«Низький рівень» (60-64 балів). Здобувач засвоїв теми з навчальної дисципліни загалом поверхово, володіє навчальним

матеріалом фрагментарно, на елементарному рівні, не може самостійно викласти зміст більшості питань курсу, допускає помилки (неточності) у відповідях на питання, однак має потенційні можливості (резерви) для їх засвоєння під керівництвом викладача.

«Незадовільний рівень»:

«Незадовільно»: (0-59 балів) - виставляється здобувачу освіти, який при відповіді на питання з навчальної дисципліни «Індивідуальний супровід професійного розвитку фахівця (тьюторинг)» допустив серйозні помилки, не продемонстрував знань з навчально-програмного матеріалу. Відповідь здобувача вищої освіти у відтворенні навчального матеріалу фрагментарна, зумовлюється початковими уявленнями про предмет вивчення; оцінювання у 35-59 балів передбачає можливість повторного складання. Здобувач частково виконав програму, не засвоїв більшості тем програми курсу, володіє елементарними знаннями з навчальної дисципліни, не вміє логічно, послідовно, грамотно висловлювати думку; виставлення 0-34 балів означає обов'язковість повторного вивчення навчальної дисципліни, коли здобувач не виконав більшості завдань програми, не володіє навчальним матеріалом.

VII. Політика курсу

Дні й години для консультацій: консультації проводяться за графіком кафедри: щоп'ятниці після завершення основних (лекційних, семінарських) занять. Про потребу в консультації здобувач повідомляє заздалегідь.

Обсяги, терміни і порядок відпрацювань: відпрацювати пропуски здобувач може в години консультацій.

Особливості оцінювання. Максимальні бали за виконання робіт здобувачами:

1) семінарське заняття (виступ, усне/письмове повідомлення) – 20 (10+10) балів;

2) індивідуальний тьюторіал – 60 балів (завдання репродуктивного характеру – 10 балів, проблемно-пошукове завдання – 20 балів, аналітико-тематична характеристика публікацій у фаховій періодиці – 10 балів, тестовий пакет – 20 балів);

3) комплексна контрольна робота – 20 балів.

VIII. Основні інформаційні ресурси

Дем'яненко Н.М. Методологія тьюторингу з позицій психологічного знання. *Науковий вісник Кременецької обласної гуманітарно-педагогічної академії ім. Тараса Шевченка*. 2023. Вип. 17. С. 7-17.

Дем'яненко Н. Архітектоніка тьюторингу у вищій школі. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія: Педагогіка*. 2018. Випуск 2 (8). С. 13-17.

Дем'яненко Н.М. Індивідуальний супровід професійного зростання фахівця (тьюторство). *Навчально-науковий комплекс освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії зі спеціальності 015 Професійна освіта (теорія і методика професійної освіти) / Дем'яненко Н.М., Акініна Н.Л., Булда А.А., Кравченко І.М., Кухар Л.О., Смікал В.О.; за ред. Н.М. Дем'яненко. Київ: Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2020. С. 87-122.*

Дем'яненко Н.М. Програма освітнього курсу «Тьюторинг у системі неперервної професійної освіти». *Рідна школа*. 2022. № 1-6. С. 30-39.

Дем'яненко Н.М., Бойко А.М. Професійний розвиток особистості засобами тьюторингу. *The XXX International Scientific and Practical Conference «Modern information technologies in education and science»*, July 29-31, 2024, Prague, Czech Republic. P. 178-184.

Швець Т. Тьюторинг: теорія та практики. Київ: «Вид. група «Шкільний світ», 2021. 168 с.

Demyanenko Natalia. Tutoring as pedagogical action and new profession: systematic approach to the problem. *Вища освіта України*. 2020. № 2. С. 59-66.

The World Space of Higher Education: Trends in Internationalization and Development: the collective monograph / Edited by N.

Demyanenko. Warsaw: RS Global Sp. Z O.O., 2020. P. 11-27.

Обговорено та затверджено на засіданні кафедри педагогіки протокол № 1 від 25 серпня 2024 р.